

SENAT RP

ZAPIS STENOGRAFICZNY

Posiedzenie
Komisji Gospodarki Narodowej (281.)
w dniu 23 września 2015 r.

VIII kadencja

Porządek obrad:

1. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o żegludze śródlądowej (druk senacki nr 1062, druki sejmowe nr 3747 i 3793).
2. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o transporcie kolejowym oraz niektórych innych ustaw (druk senacki nr 1063, druki sejmowe nr 3427 i 3903).
3. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (druk senacki nr 1075, druki sejmowe nr 3677, 3788 i 3788-A).
4. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (druk senacki nr 1071, druki sejmowe nr 3760 i 3884).

(Początek posiedzenia o godzinie 14 minut 03)

(Posiedzeniu przewodniczący przewodniczący Stanisław Jurcewicz)

Przewodniczący Stanisław Jurcewicz:

Dzień dobry państwu.

Otwieram posiedzenie Komisji Gospodarki Narodowej.

W porządku obrad są przewidywane cztery punkty. Czy ktoś z państwa senatorów ma uwagi do przedstawionego porządku obrad? Nie ma uwag, więc przystępujemy do procedowania.

Pragnę powitać państwa ministrów: serdecznie witam panią minister Pyć, pana ministra Otawskiego i pana ministra Haładyja wraz z osobami towarzyszącymi.

Przystępujemy do omówienia punktu pierwszego, czyli rozpatrzenia ustawy o zmianie ustawy o żegludze śródlądowej.

Bardzo proszę panią minister o w miarę syntetyczne przybliżenie istoty ustawy. Dziękuję bardzo.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury i Rozwoju Dorota Pyć:

Dziękuję bardzo.

Panie Przewodniczący! Państwo Senatorowie!

Głównym celem projektu ustawy o zmianie ustawy o żegludze śródlądowej jest implementacja dyrektywy Komisji 2013/49/UE zmieniającej załącznik nr 2 do dyrektywy 2006/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej wymagania techniczne dla statków żeglugi śródlądowej. W zakresie implementacji dyrektywy wprowadzono obowiązek przekazywania przez dyrektorów urzędów żeglugi śródlądowej za pośrednictwem elektronicznej bazy danych określonych informacji o statkach – takich jak przyznany przez dyrektorów europejski numer identyfikacyjny statku, dane identyfikacyjne statku oraz wszelkie zmiany tych danych – do elektronicznego rejestru prowadzonego przez Komisję Europejską.

W Polsce za prowadzenie bazy danych statków odpowiedzialny będzie dyrektor Urzędu Żeglugi Śródlądowej w Szczecinie. Baza ta będzie służyć do administrowania informacjami wymaganymi przez przepisy unijne, a także do gromadzenia i wymiany innych informacji z zakresu żeglugi śródlądowej, czyli danych z rejestrów administracyjnych prowadzonych przez dyrektorów urzędów żeglugi

śródlądowej. Będą tam również ujawniane wyniki pomiarów statków, kwalifikacje zawodowe, informacje z zakresu bezpieczeństwa żeglugi śródlądowych dróg wodnych, pilotażu oraz informacje o wypadkach żeglugowych, co ma przyczynić się do usprawnienia wykonywania zadań nałożonych na organy administracji żeglugi śródlądowej.

Koszt utworzenia bazy danych wyniósł 500 tysięcy zł. Wydatki te zostały poniesione ze środków zabezpieczonych w budżecie Urzędu Żeglugi Śródlądowej w Szczecinie na rok 2014 jako wkład krajowy w ramach udziału Polski w projekcie IRIS Europe 3 współfinansowanym z funduszu TEN-T. Szacunkowy koszt utrzymania bazy danych statków wynosi 96 tysięcy zł. Kwota ta obejmuje zarówno wydatki osobowe jak i rzeczowe niezbędne do prowadzenia bazy danych.

Z uwagi na to, że w dniu 1 listopada weszła w życie dyrektywa 2013/49/UE, niewdrożenie tego aktu prawnego może narazić Polskę na sankcje ze strony Komisji Europejskiej. Dlatego konieczne jest pilne procedowanie projektu ustawy o zmianie ustawy o żegludze śródlądowej, o co bardzo proszę. Dziękuję serdecznie.

Przewodniczący Stanisław Jurcewicz:

Dziękuję, Pani Minister.

Biuro Legislacyjne.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Iwona Kozera-Rytel:

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

Wysoka Komisjo! Szanowni Państwo!

Ustawa nie budzi zastrzeżeń o charakterze legislacyjnym.

Przewodniczący Stanisław Jurcewicz:

Dziękuję bardzo.

Zanim otworzę dyskusję, chciałbym zapytać, czy w posiedzeniu uczestniczą przedstawiciele podmiotów prowadzących działalność lobbingową w rozumieniu ustawy o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa? Jeżeli tak, to proszę o przedstawienie się i poinformowanie, na rzecz jakiego podmiotu prowadzona jest działalność lobbingowa. Nie widzę zgłoszeń.

Kto z panów senatorów chciałby zabrać głos w przedmiotowej sprawie?

Bardzo proszę, wypowie się pan senator Zaborowski, a później pan senator Dobkowski.

Czy jeszcze ktoś z państwa senatorów chce zabrać głos? Nie.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Roman Zaborowski:

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Pani Minister, chciałbym tylko o coś dopytać. Dyrektywa weszła w życie 1 listopada. Którego roku? Bo nie...

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury i Rozwoju Dorota Pyć:

To był ubiegły rok, czyli 2014 r.

Przewodniczący Stanisław Jurcewicz:

Pan senator Dobkowski.

Senator Wiesław Dobkowski:

Dziękuję bardzo.

Pani Minister, ja chciałbym zapytać, jaki jest termin wprowadzenia tej ustawy w Polsce. Czy jest w ogóle jakiś termin narzucony przez Unię Europejską? Dziękuję.

Przewodniczący Stanisław Jurcewicz:

Dziękuję bardzo.

Pani Minister, proszę o odpowiedź.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury i Rozwoju Dorota Pyć:

Dziękuję bardzo.

W tej chwili ustawa jest gotowa... To znaczy, baza danych jest gotowa.

Pan senator pytał o bazę danych?

(Senator Wiesław Dobkowski: Tak. Chodzi o to, do kiedy mamy obowiązek wprowadzenia tej bazy danych i przyjęcia ustawy. Od kiedy będą naliczane kary?)

Na razie nie ma takiego niebezpieczeństwa, że będą naliczane kary, dlatego że nie została wszczęta wobec Polski procedura naruszeniowa w tym zakresie. W tej chwili nie ma wobec Polski procedury naruszeniowej, ale jesteśmy już spóźnieni z aktem normatywnym. Faktycznie baza została już zbudowana, można wpisywać do niej dane. Cały system bazy polega na tym, że ośmiu dyrektorów urzędów żegluga śródlądowej w zakresie swoich kompetencji zbiera dane dotyczące tych wszystkich kwestii, o których wspomniałam, czyli dotyczące statków żegluga śródlądowej, kwalifikacji marynarzy zatrudnionych na tych statkach, wypadkowości, kwestii dotyczących bezpieczeństwa na rzekach, a także weryfikacji stanów wody, a dokładnie głębokości tranzytowej. Wszystkie te dane są dostępne.

Baza została zbudowana, kosztowała 500 tysięcy zł. Wyznaczono lidera, czyli dyrektora, który będzie odpowiedzialny za administrowanie, skuteczne funkcjonowanie tej bazy. Będzie nim dyrektor Urzędu Żegluga Śródlądowej w Szczecinie, który już w tej chwili ma bardzo dobre narzędzie. On się świetnie sprawdził, przede wszystkim administruje on systemem RIS na Odrze. Ważne jest, żeby zwrócić uwagę na to, że baza jest w zasadzie gotowa do funkcjonowania. Lider będzie zbierał dane od wszystkich dyrektorów, w ciągu miesiąca baza zostanie uruchomiona.

Przewodniczący Stanisław Jurcewicz:

Dziękuję bardzo.

Pragnę panią minister poinformować, że pytanie zadał pan senator z zagłębia węgla brunatnego.

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Czy są jeszcze pytania? Nie.

Przystępujemy do głosowania nad ustawą dotyczącą zmiany ustawy o żegludzie śródlądowej w wersji, która została przedstawiona.

Kto z państwa jest za? Proszę o podniesienie ręki. (7)

Jednogłośnie za.

Z racji tak szerokiego zainteresowania tematem proponuję, żeby pan senator Dobkowski był sprawozdawcą.

Czy są inne kandydatury? Nie ma. Wobec tego pan senator będzie sprawozdawcą.

Bardzo dziękuję.

Przystępujemy do omówienia punktu drugiego: rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o transporcie kolejowym.

Witamy.

Bardzo proszę.

Zastępca Dyrektora Departamentu Transportu Kolejowego w Ministerstwie Infrastruktury i Rozwoju Kamil Wilde:

Dzień dobry.

Ministerstwo Infrastruktury i Rozwoju. Nazywam się Kamil Wilde, jestem zastępcą dyrektora Departamentu Transportu Kolejowego.

Przewodniczący Stanisław Jurcewicz:

Został pan upoważniony przez pana ministra Żałobkę.

Pragnę poinformować, że pan minister dzwonił i powiedział, że w tej chwili nie może brać udziału w posiedzeniu.

Bardzo proszę. Oddaję panu głos.

Zastępca Dyrektora Departamentu Transportu Kolejowego w Ministerstwie Infrastruktury i Rozwoju Kamil Wilde:

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

Celem projektowanej ustawy jest zapewnienie zgodności z prawem Unii Europejskiej polskich przepisów regulujących warunki prowadzenia rachunkowości przez przewoźników kolejowych i zarządców infrastruktury. Ma to związek z koniecznością usunięcia przez Polskę narusze-

nia prawa Unii Europejskiej wskazanego w postępowaniu. Jest to postępowanie, które Komisja Europejska wszczęła przeciwko Polsce w 2012 r.

W ocenie Komisji Europejskiej Polska nie wdrożyła do prawa krajowego przepisów dyrektywy 2012/34/UE nakazujących prowadzenie odrębnej rachunkowości przez przewoźników kolejowych i zarządców infrastruktury. Dodatkowo Komisja Europejska wskazała, że polskie przepisy przewidują odstępstwo od wymogu prowadzenia odrębnej rachunkowości przy wykonywaniu działalności przewoźnika i zarządcy infrastruktury przez jednego przedsiębiorcę oraz że są one sprzeczne z wymienioną dyrektywą.

Mogę powiedzieć, że ustawa w brzmieniu przekazanym do Senatu została w trybie roboczym uzgodniona z Komisją Europejską. Rozwiązania proponowane w projekcie ustawy to: zakaz subsydiowania skrótnego; prowadzenie, a także publikowanie odrębnych bilansów, zestawień zysków i strat dla zarządzania infrastrukturą oraz dla wykonywania przewozów pasażerskich, towarowych i przewozów realizowanych w ramach umów o świadczenie usług publicznych, czyli tak zwanych umów PSC; identyfikacja i wyodrębnianie w prowadzonych zestawieniach rachunków przepływów pieniężnych związanych z wydatkowaniem środków publicznych; zapewnienie przejrzystości prowadzenia rachunkowości poprzez publikację sprawozdań finansowych na stronach internetowych oraz wymóg wprowadzenia publikowania przez przewoźników kolejowych odrębnej ewidencji księgowej dla poszczególnych rodzajów wykonywanych przewozów, w tym pasażerskich, towarowych i realizowanych w ramach umów o świadczenie usług publicznych, czyli umów PSC.

W celu ochrony interesów podmiotów rynku kolejowego w ustawie wprowadzono rozwiązania zapewniające możliwość dalszego prowadzenia działalności w formule zintegrowanej przez podmioty, które w chwili obecnej łączą funkcje przewoźnika i zarządcy kolejowego. Wprowadzone rozwiązania oparto na możliwych do zastosowania wyjątkach dla przedsiębiorców wykonujących przewozy na liniach kolejowych o zasięgu podmiejskim lub regionalnym, zostało to określone właśnie w dyrektywie 2012/34/UE. Na tej podstawie minister właściwy do spraw transportu będzie publikował w swoim dzienniku urzędowym listę podmiotów, które mogą prowadzić działalność zintegrowaną.

Dziękuję ślicznie, Panie Przewodniczący.

Przewodniczący Stanisław Jurcewicz:

Dziękuję bardzo.

Biuro Legislacyjne. Bardzo proszę.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Iwona Kozera-Rytel:

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

Biuro Legislacyjne nie zgłasza uwag do ustawy.

Przewodniczący Stanisław Jurcewicz:

Dziękuję bardzo.

Kto z panów senatorów chciałby zabrać głos? Nie widzę zgłoszeń.

Oczywiście jeżeli ktoś z państwa chciałby zabrać głos, to też proszę o zgłoszenie. Naturalnie dotyczy to każdego punktu.

Skoro nie ma chętnych, to przystępuję do głosowania nad ustawą o zmianie ustawy o transporcie kolejowym oraz niektórych innych ustaw.

Kto z panów jest za? Proszę o podniesienie ręki. (7)

Ustawa została przyjęta jednogłośnie.

Proponuję, by senator Stanisław Iwan był sprawozdawcą.

Czy są inne propozycje? Nie widzę zgłoszeń. Wobec tego pan senator Stanisław Iwan będzie sprawozdawcą tej ustawy.

Przystępujemy do realizacji punktu trzeciego. Jest to rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

...ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw.

Zarządzam trzyminutową przerwę.

(Przerwa w obradach)

Przewodniczący Stanisław Jurcewicz:

Panowie senatorowie są obecni, więc w trakcie przerwy – Panie Senatorze Stanisławie, chodzi o informację dotyczącą naszej pracy – pragnę panów uprzedzić, że 29 września zaczynamy posiedzenie komisji o godzinie 15.00, jest to od nas niezależne. Myślę, że posiedzenie może trwać co najmniej do godziny 20.00. Już dzisiaj panów o tym informuję.

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Prawo o ruchu drogowym, ustawa o kierujących pojazdami, trzy ustawy...

(Głos z sali: To nie ja.)

To ja.

Ustawa o swobodzie działalności gospodarczej i to, co jeszcze zostanie nam przekazane.

Czy jest zgoda... Zapytam inaczej: czy jest sprzeciw członków komisji wobec tego, abyśmy w związku z oczekiwaniem na legislatora – jego obecność jest niezbędna do omówienia punktu trzeciego – przeszli do omówienia punktu czwartego? Nie widzę sprzeciwu.

Wobec tego przystępujemy do rozpatrywania ustawy o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw.

Panie Ministrze Otawski, oddaję panu głos.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Środowiska Piotr Otawski:

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

Wysoka Komisjo!

Projekt ustawy przedkładany przez rząd i zaakceptowany, uchwalony przez Sejm ma na celu przede wszystkim transpozycję dyrektywy o zmianie dyrektywy w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzię-

cia publiczne i prywatne na środowisko, która została przyjęta wiosną tego roku, ale także dostosowanie polskiego prawa do dyrektywy wspólnotowej w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska.

Zacznę od tego drugiego zakresu. De facto jest to usunięcie naruszenia, na które zwraca nam uwagę Komisja. Chodzi głównie o rozszerzenie zakresu podmiotów, które będą odpowiedzialne za udostępnianie informacji o środowisku. Jest to istotna informacja, dlatego że wśród tych podmiotów ma się znaleźć Sejm i Senat, a także prezydent. Do tej pory zakres podmiotów zobowiązanych do udzielania informacji nie obejmował tych instytucji. Ustawa zakłada objęcie obowiązkiem tych trzech instytucji. Jeśli chodzi o Senat i Sejm, to sposób udostępniania będzie określony przez regulamin Sejmu i regulamin Senatu.

Jeśli chodzi o funkcjonowanie kancelarii tych dwóch instytucji, to tak naprawdę nie spowoduje to istotnych perturbacji, dlatego że, po pierwsze, kwestia ta i tak jest objęta szerszym zakresem ustawy o dostępie do informacji publicznej, a po drugie, tak naprawdę Sejm lub Senat... Jest tu wyłączenie przedmiotowe związane z działalnością ustawodawczą czy uchwałodawczą, a więc chodziłoby tylko o udostępnianie takich informacji, które mogą pojawić się w toku ekspertyz zleczanych przez Sejm czy Senat, a nie w toku procesu ustawodawczego. Tak jak powiedziałem, i tak jest to objęte zakresem ustawy o dostępie do informacji publicznej.

Dużo ważniejszy i dużo szerszy zakres ma zmiana wynikająca ze zmiany dyrektywy w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko popularnie nazywanej dyrektywą o ocenach oddziaływania na środowisko. Jest tu szereg różnych zmian dotyczących zarówno zakresu dokumentacji, która ma być przedkładana – został on rozszerzony o pewne zupełnie nowe kwestie, takie jak chociażby ryzyko wystąpienia awarii instalacji czy katastrof naturalnych – jak i pewnych zakresów przedmiotowych, które zostały uwypuklone czy mocniej podkreślone; chodzi chociażby o kwestie dotyczące wpływu zmian klimatycznych na środowisko.

Jest również szereg zmian czy gwarancji dotyczących udziału społeczeństwa. Akurat te zmiany nie są jakieś dramatyczne, jeśli chodzi o dodatkowe obciążenia dla organów administracji czy przedsiębiorców. Na poziomie Unii Europejskiej został ustalony minimalny okres konsultacji społecznych, będzie on wynosił trzydzieści dni. Do tej pory w Polsce to było dwadzieścia jeden dni, w związku z tym musimy wydłużyć ten okres konsultacji społecznych o dziewięć dni.

Zostały również wprowadzone regulacje dotyczące eliminacji konfliktu interesów, czyli sytuacji, w których organ wydający decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach czy przeprowadzający ocenę oddziaływania na środowisko jest równocześnie inwestorem. W takich sytuacjach dyrektywa wymaga rozdzielenia funkcji. W naszym systemie jest to stosunkowo niewielka zmiana, dlatego że każdorazowo regionalny dyrektor ochrony środowiska jest organem uzgadniającym decyzje albo wydającym decyzje. W takich sytuacjach, w których gminy będą inwestorami – do tej pory były równocześnie organami wydającymi decyzje – regio-

nalny dyrektor ochrony środowiska nie będzie uzgadniał decyzji, tylko po prostu będzie wydawał decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach i przeprowadzał ocenę.

Są również zmiany związane z obowiązkiem posiadania wykształcenia przez pracowników podmiotów wykonujących opracowania dotyczące oceny oddziaływania na środowisko, czyli raporty o ocenie oddziaływania na środowisko. Wprowadzamy ten wymóg dyrektywy w sposób najmniej uciążliwy dla polskich podmiotów. Wprowadziliśmy tylko wymóg posiadania wykształcenia, ewentualnie pięcioletniego doświadczenia w zespołach wykonujących oceny, gdy ktoś nie posiada wykształcenia wymaganego ustawą. Zapewnia to dosyć szeroki krąg osób, które nadal będą mogły wykonywać raporty, a z drugiej strony wprowadza pewne minimalne kryteria dotyczące doświadczenia czy wykształcenia.

Wprowadzone są także pewne korzystne rozwiązania dla inwestorów. Przede wszystkim został wydłużony czas, w którym może być wykorzystana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach. Do tej pory dla inwestycji realizowanych bezpośrednio albo etapowo był to okres odpowiednio czteroletni i sześcioletni. Sześcioletni okres obowiązywał dla inwestycji realizowanych etapowo. Wydłużamy te okresy odpowiednio do sześciu i dziesięciu lat, a więc czas, w którym będzie można korzystać z decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach będzie dłuższy.

Zostały wprowadzone pewne regulacje doprecyzowujące kwestie, które do tej pory, w obecnym stanie prawnym były niejasne. Chodzi o kwestie dotyczące możliwości korzystania z tak zwanej małej zmiany budowlanej w odniesieniu do przedsięwzięć, dla których nie wydaje się decyzji o pozwoleniu na budowę, a tak zwane decyzje zintegrowane; należy do nich chociażby decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej czy decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego. Do tej pory dobrodziejstwo małej zmiany budowlanej, czyli możliwość wprowadzenia zmiany bez konieczności zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach – gdy zachowane były warunki z decyzji i mieściło się to w kryteriach opisanych w prawie budowlanym jako mała zmiana budowlana – dotyczyło właśnie tylko sytuacji, w których było pozwolenie na budowę. Były wątpliwości, czy można rozciągać to również na decyzje zatwierdzające projekt budowlany, ale niemające nazwy „Decyzja o pozwoleniu na budowę”. Sądy miały odmienne zdania dotyczące tej kwestii. W tej chwili jednoznacznie przesądzamy, że dobrodziejstwa małej zmiany budowlanej rozciągnięte będą również na tego typu postępowania administracyjne.

Inna kwestia ważna z punktu widzenia inwestorów to możliwość nałożenia na inwestora obowiązku w momencie wydawania decyzji środowiskowej związanej z zabezpieczeniem kwestii środowiskowych bez przeprowadzania oceny. Powiem, jakie to ma znaczenie. Do tej pory, gdy wiedzieliśmy, że jest konieczność nałożenia obowiązku podjęcia pewnych działań minimalizujących wpływ na środowisko, mogliśmy to zrobić tylko po przeprowadzeniu oceny oddziaływania na środowisko, a więc po przygotowaniu raportów, przeprowadzeniu postępowania z udziałem społeczeństwa itd.

Jeśli chodzi o typowe kwestie, takie jak chociażby budowa kanalizacji, to zazwyczaj wiemy, jakie środki trzeba przedsięwziąć. Nie ma konieczności nakładania obowiązku przeprowadzenia oceny, bo są to standardowe działania. Wiadomo, jak można określić terminy wykonywania robót, jakie podjąć działania ochronne itd. Dlatego za dyrektywą wprowadzamy możliwość – najpierw dyrektywa dała tę możliwość – nałożenia obowiązków bez przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, co skraca procedurę administracyjną i obniża koszty inwestora na poziomie prowadzenia postępowania administracyjnego. Z jednej strony wprowadzamy rozwiązania powodujące dodatkowe obciążenia dla inwestora związane z obowiązkiem dostarczenia informacji w raporcie oddziaływania na środowisko, rozwiązania dotyczące samych procedur wpływające na to, że procedury będą nieco dłuższe, oraz regulacje dotyczące podmiotów, które mogą przygotować raporty oddziaływania na środowisko, ale z drugiej strony wprowadzamy szereg rozwiązań korzystnych dla inwestorów.

Pokrótko omówiłem najważniejsze rozwiązania. Jest szereg różnych doprecyzowujących regulacji. Projekt jest bardzo ważny. Bardzo istotną sprawą jest to, że dyrektywa nakłada na nas obowiązek wdrożenia tych przepisów w 2017 r. Chciałbym podkreślić, że data wejścia w życie ustawy... Chodzi o większość przepisów, nie o te dotyczące dostępu do informacji, bo akurat w tym przypadku mamy trzydzieści dni od dnia wejścia w życie ustawy na ich wdrożenie, w pozostałym zakresie proponujemy termin 1 stycznia 2017 r. Tak naprawdę nie nałożymy tych obowiązków wcześniej niż jest to konieczne dla transpozycji dyrektywy.

Wprowadzenie tej ustawy jest też bardzo ważne ze względu na obecny i nowy okres programowania oraz wykorzystywania środków wspólnotowych. Chodzi o to, że od 2017 r. wszystkie inwestycje muszą być zgodne z nowym prawodawstwem wspólnotowym. Dlatego przygotowanie tego projektu w tym momencie jest istotne z punktu widzenia zabezpieczenia płynności przygotowania procesów inwestycyjnych. Wprowadzamy przyzwoite *vacatio legis* zarówno dla organów administracji publicznej, jak i dla inwestorów, żeby mogli przygotować się do tego, że od 2017 r. procesy inwestycyjne muszą być prowadzone na nowych zasadach. Tak jak powiedziałem, jest wymóg tak zwanej warunkowości *ex ante*, a więc od 2017 r. niespełnienie tego wymogu uniemożliwi korzystanie ze środków wspólnotowych. Dlatego, podkreślając wagę tej ustawy, prosiłbym komisję o pozytywne jej przyjęcie przez Senat. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Stanisław Jurcewicz:

Dziękuję bardzo.
Bardzo proszę, Panie Mecenasiu.

Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Miroslaw Reszczyński:

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo! Szanowni Goście!

Biuro zgłosiło dwie uwagi do omawianej ustawy. Pierwsza z nich dotyczy art. 1 pkt 34 lit. b tiret drugie. Odnosi się ona do art. 72 ust. 2 pkt 1a lit. a ustawy o udo-

stępianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Ust. 2 w art. 72 wskazanej przeze mnie ustawy określa katalog zwolnień z obowiązku uzyskania nowej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W pktcie 1a ust. 2 jest mowa o tym, że wymóg ten nie będzie stosowany w przypadku zmian stosownych decyzji wymienionych w tym przepisie polegających na zmianie zatwierdzonego projektu budowlanego dotyczącej – jest o tym mowa w lit. a – charakterystycznych parametrów obiektu budowlanego, w szczególności kubatury, powierzchni zabudowy, wysokości, długości, szerokości i liczby kondygnacji. Druga część tego przepisu brzmi: „oraz charakterystycznych parametrów drogi w zakresie niewymagającym zmiany granic pasa drogowego”. Zwracamy uwagę na to, że przypadek, o którym mówi końcowa część przepisu lit. a, występuje już w ustawie w lit. c w dotychczasowym brzmieniu art. 72 ust. 2 pkt 1a. Proponujemy skreślenie tego przepisu jako zbędnego, dlatego że tego typu regulacja już jest w ustawie.

Jeśli chodzi o uwagę drugą, to dotyczy ona art. 72 ust. 2b ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku. Proponujemy poprawkę redakcyjną. W przepisie tym występuje odesłanie do ust. 1a przepisu, w którym jest mowa o zmianie projektu budowlanego, a mówimy o odstąpieniu od zatwierdzonego planu budowlanego. Mając na uwadze zachowanie jednolitości terminologicznej, proponujemy stosowną poprawkę. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Stanisław Jurcewicz:

Dziękuję bardzo.

Panie Ministrze, proszę o odniesienie się do uwag przedstawionych przez Biuro Legislacyjne.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Środowiska Piotr Otawski:

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.
Wysoka Komisjo!

Oczywiście dziękuję panu mecenasowi za wskazanie tych drobnych niedociągnięć czy uchybień, prosiłbym jednak... Tak jak sam pan mecenas wskazał, poprawki mają charakter wyłącznie redakcyjny, nie wprowadzają nowych wartości ani zmian merytorycznych w tekście ustawy. Ze względu na wagę ustawy, płynność procesów inwestycyjnych w obecnej czy w nowej perspektywie finansowej – o czym powiedziałem – prosiłbym o przyjęcie ustawy bez poprawek. Mam na uwadze to, że nie wprowadzają one zmian merytorycznych. Niewprowadzenie tych poprawek nie spowoduje jakichkolwiek wątpliwości czy konfliktów w rozumieniu i wykonywaniu ustawy. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Stanisław Jurcewicz:

Dziękuję bardzo.

Kto z panów senatorów chciałby zabrać głos w sprawie tej ustawy? Nie widzę chętnych.

Czy ktoś z zaproszonych gości chce jeszcze zabrać głos? Nie.

Wobec tego przystępujemy do głosowania nad ustawą w kształcie, w jakim wpłynęła do Senatu.

Kto z panów senatorów jest za? Proszę o podniesienie ręki. (6)

Kto jest przeciwny? (0)

Kto się wstrzymał? (1)

Ustawa została przyjęta.

Proponuję, by pan senator Stanisława Iwan był sprawozdawcą, gdyż wziął na siebie ten obowiązek na posiedzeniu Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej.

Czy podejmie się pan tego zadania? Nie ma sprzeciwu i nie ma innej propozycji...

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Czy są inne kandydatury? Widzę, że pan senator wyraża wolę...

Może wobec tego, że pan senator Iwan został już obciążony i wziął na siebie obowiązek przedstawienia sprawozdania z prac nad jedną ustawą, sprawozdawcą tej ustawy będzie pan senator Zaborowski, jeżeli się zgodzi. Nie ma dzisiaj, że tak powiem... Pan senator Zaborowski się zgadza, jest zmiana. Bardzo dziękuję.

Bardzo dziękuję panu ministrowi Otawskiemu i osobom towarzyszącym.

Przechodzimy do omawiania ostatniego punktu na tym posiedzeniu: rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych.

O ile dobrze mam zapisane, pan minister Haładaj w imieniu rządu przedstawi ustawę dotyczącą transakcji handlowych.

Czy zgadza się pan, Panie Ministrze? Bardzo proszę o przedstawienie ustawy.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki Mariusz Haładaj:

Nie mam wyjścia, teraz trzeba się tłumaczyć.

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Szanowni Państwo!

Przedstawiamy zmiany w wielu ustawach, ale można je podzielić na trzy grupy. Po pierwsze, dostosowujemy przepisy do wymogów dyrektywy, chodzi przede wszystkim o przepisy ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych. Mówimy głównie o zmianie mechanizmu naliczania odsetek za opóźnienie w zapłacie. Jest to zmiana obecnego mechanizmu określonego w ordynacji podatkowej na nowy, tożsamy z mechanizmem ustalonym w dyrektywie: stopa referencyjna plus 8 punktów procentowych.

Po drugie, przy okazji proponujemy uporządkowanie i dostosowanie do brzmienia dyrektywy niektórych pojęć w tej ustawie oraz doprecyzowanie przepisów, które w praktyce wywołują jakieś problemy czy trudności w stosowaniu. Myślę, że najważniejszą zmianą jest kwestia rekompensaty w przypadku umów, na podstawie których wystawianych jest wiele faktur. W celu uniknięcia ryzyka nadużywania przepisu proponujemy, żeby go doprecyzować.

Po trzecie, przy okazji proponujemy uspoźnienie mechanizmu ustalania wysokości odsetek w całym obrocie cywilnoprawnym, nie tylko w ustawie o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, poprzez wprowadzenie zmian w kodeksie cywilnym w odniesieniu do odsetek ustawowych. Konsekwencją tej zmiany jest potrzeba nowelizacji wielu ustaw, ale jest to tylko dostosowanie do zmian kodeksu cywilnego.

Powiem o tym krótko, żeby nakreślić zmiany w kodeksie cywilnym, bo jest to chyba najważniejsza część tej nowelizacji. Proponujemy, żeby odsetki ustawowe za opóźnienie były wyższe od odsetek kapitałowych z uwagi na ich funkcję sankcyjną, co wyraźnie rozróżni charakter tych odsetek – de facto ich charakter jest różny – i żeby odsetki za opóźnienie naliczane na podstawie kodeksu cywilnego, a więc głównie w obrocie nieprofesjonalnym, były niższe od odsetek za opóźnienie naliczanych na podstawie ustawy o terminach zapłaty. Krótko przedstawię ten mechanizm. Odsetki ustawowe kapitałowe funkcjonujące w kodeksie cywilnym byłyby naliczane według prostego algorytmu: stopa referencyjna plus 3 punkty procentowe, a odsetki za opóźnienie... Przepraszam, to było pierwotne brzmienie ustawy przedkładanej Sejmowi. W wyniku poprawek poselskich przyjęliśmy mechanizm: stopa referencyjna plus 2,5 punktu...

(Głos z sali: 3,5 punktu procentowego.)

Przepraszam. Stopa referencyjna plus 3,5 punktu. Odsetki za opóźnienie byłyby naliczane według wzoru: stopa referencyjna plus 5,5 punktu. Odsetki maksymalne stanowiłyby dwukrotność wysokości odsetek ustawowych i odpowiednio odsetek za opóźnienie. W sensie prawnym zmiana w kodeksie cywilnym – w takim pakietowym podejściu wraz ze zmianami w ustawie o terminach zapłaty – spowoduje, że oprócz dostosowania przepisów do wymogów dyrektywy wprowadzimy spójność w systemie naliczania odsetek w całym obrocie cywilnoprawnym, a nie tylko w ustawie o terminach zapłaty. W związku z tym nie będzie różnych mechanizmów w zależności od tego, kto jest stroną transakcji, będą różnice w algorytmach, ale będą one jakby stałe.

Jeśli zaś chodzi o skutki, powiedziałbym, społeczne i gospodarcze, to zmiana ta spowoduje, że nowe mechanizmy naliczania odsetek przyczynią się do stabilizacji sytuacji zarówno gospodarstw domowych, jak i przedsiębiorców poprzez to, że zmniejszy się ryzyko gwałtownego wzrostu zadłużenia w przypadku wzrostu stóp procentowych, jeżeli Rada Polityki Pieniężnej podejmie taką decyzję. Wydaje się, że w perspektywie czasu, powiedzmy, w ciągu dwóch, trzech lat, jest to dosyć prawdopodobnie. Ten nowy mechanizm spowoduje, że wzrost oprocentowania będzie dużo łagodniejszy niż obecnie, a poziom odsetek będzie zbliżony do rynkowych stóp procentowych. Prosimy o pozytywne podejście do projektu. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Stanisław Jurcewicz:

Dziękuję.

Panie Mecenase, bardzo proszę.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

Wysoka Komisjo! Szanowni Państwo!

Biuro Legislacyjne przygotowało swoją opinię już jakiś czas temu. Miałem okazję dyskutować z przedstawicielami Ministerstwa Gospodarki na temat zaproponowanych przeze mnie poprawek. Wydaje mi się, że wypracowaliśmy dobry kompromis. Może nawet nie chodzi o kompromis, tak naprawdę ustaliliśmy, co jeszcze trzeba zrobić z tą ustawą, żeby uznać ją za dobry akt normatywny, bez żadnych luk i żadnych wątpliwości co do jego treści.

Biuro Legislacyjne w swojej opinii proponuje modyfikację definicji pojęcia odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych, a więc zmianę art. 4 ust. 2 pkt 3 nowelizowanego art. 1 pkt 2 omawianej przeze mnie ustawy. W ocenie Biura Legislacyjnego z definicji tej należy wykreślić sformułowanie „za opóźnienie w spełnianiu świadczenia pieniężnego w transakcjach handlowych”, ponieważ wynika to już w sposób niebudzący wątpliwości z art. 7 ust. 1 i art. 8 ust. 1. W związku z tym to sformułowanie nie ma żadnej wartości normatywnej. Sąd Najwyższy wyraził w swojej opinii podobny pogląd na temat kształtu definicji odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Dobrze.

Proszę państwa, kolejna uwaga dotyczy nienowelizowanego art. 6. Biuro Legislacyjne zwróciło w swojej opinii uwagę na to, że w związku z nowelizacją art. 359 §2 i art. 481 §2 kodeksu cywilnego oraz wprowadzeniem do ustawy o terminach zapłaty instytucji odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych pojawiła się wątpliwość dotycząca tego, o jakiego rodzaju odsetkach stanowi art. 6. Zgodnie z art. 3 ust. 3 lit. b dyrektywy 2011/7/UE w art. 6 powinna być mowa o odsetkach ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych.

Biuro Legislacyjne we współpracy z Ministerstwem Gospodarki wypracowało poprawkę. Jak rozumiem, pan przewodniczący otrzymał jej treść. Gdyby poprawka ta miała zostać przyjęta, to jednocześnie należałoby dokonać zmian będących konsekwencjami zmiany art. 6. Konsekwencje odnosiłyby się do art. 7 ust. 1 i art. 8 ust. 1. W związku z tym, że zmiana zaproponowana w poprawce, którą otrzymał pan przewodniczący, sprowadza się nie tylko do konkretnego wskazania, o jakiego rodzaju odsetkach jest mowa w tym przepisie, ale również do uchylecia ust. 2 i 3 jako normatywnie zbędnych, konsekwencją uchylecia ust. 2 i ust. 3 powinna być zmiana treści art. 7 ust. 1 pkt 2 i art. 8 ust. 1 pkt 2. W przepisach tych ustawodawca odsyła przepisów, które w myśl propozycji poprawki zostaną uchylone.

Kolejna uwaga Biura Legislacyjnego dotyczy pktu 3 i nowelizacji art. 7 ust. 2. W przepisie jest mowa o tym, że termin zapłaty określony w ustawie nie może przekroczyć sześćdziesięciu dni liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, chyba że w umowie strony wyraźnie ustalą inaczej. Wątpliwości budzi słowo „wyraźnie”. Biuro Legislacyjne przeanalizowało słowniki języka polskiego i podstawowe znaczenie pojęcia „wyraźnie”. Okazuje się, że w tym konkretnym przypadku nie do koń-

ca jest ono zgodne z wolą ustawodawcy. Wyraźnie to nie znaczy jednoznacznie. W języku polskim pojęcie „jednoznacznie” nie jest synonimem pojęcia „wyraźnie”. Wolą ustawodawcy było to, aby określone umowne wyłączenie generalnego sześćdziesięciodniowego terminu zapłaty było jednoznaczne, więc należałoby jednoznacznie określić to w umowie. Jednoznacznie, a nie wyraźnie. Bo słowo „wyraźnie” oznacza, że robi się coś w sposób nieukrywany, nieskrywany, jawny, widoczny, ostry, co bynajmniej nie oznacza, że w sposób jednoznaczny.

(Przewodniczący Stanisław Jurcewicz: Trzeba wyraźnie, jednoznacznie określić.)

Trzeba wyłącznie jednoznacznie określić i to wystarczy.

Proszę państwa, kolejna uwaga Biura Legislacyjnego dotyczy dodawanego art. 8a do ustawy o terminach zapłaty. Biuro Legislacyjne z jednej strony proponuje, aby terminologia tego przepisu była skorelowana z innymi przepisami ustawy, a z drugiej strony, aby w przepisie tym posłużyć się takim sformułowaniem oznaczającym konsensus pomiędzy stronami umowy, które najczęściej pojawia się w ustawie. Nie chcemy, aby w ustawie sposób nazywania porozumienia pomiędzy stronami transakcji handlowej był multiplikowany. Poza tym wydaje się, że należałoby wskazać w przepisie jednoznacznie, kto jest jego adresatem. Dlatego Biuro Legislacyjne proponuje, aby art. 8a otrzymał takie brzmienie, jakie zaproponowaliśmy w pktcie 4 opinii.

Proszę państwa, jeśli chodzi o uwagę piątą, to wątpliwości Biura Legislacyjnego budzi sformułowanie „z zastrzeżeniem art. 11 ust. 2 pkt 2” które znalazło się w art. 10 ust. 3. Chciałbym zwrócić uwagę na to, że w 2011 r. służby legislacyjne rządu i parlamentu, to znaczy Sejmu i Senatu, uzgodniły, że nie będziemy posługiwali się sformułowaniem „z zastrzeżeniem”, dlatego że samo to sformułowanie budzi wątpliwości. Nie wiadomo, czy ustawodawca chce tym przepisem wskazać, że w innym przepisie mamy do czynienia z wyjątkiem, czyli normą wyłączającą stosowanie zasady, czy z uściśleniem, czyli normą, która musi być wzięta pod uwagę przy okazji interpretowania głównej normy. Proszę państwa, w związku z tym, że w tym konkretnym przypadku odesłanie do art. 11 ust. 2 pkt 2 ma charakter wskazania, że w innym przepisie znajduje się norma, którą trzeba uwzględnić, Biuro Legislacyjne proponuje, aby budzące wątpliwości sformułowanie „z zastrzeżeniem” zastąpić niebudzącym wątpliwości sformułowaniem „z uwzględnieniem”.

Proszę państwa, analizując relacje pomiędzy art. 10 ust. 3 a art. 11 ust. 2, podczas konsultacji pomiędzy Biurem Legislacyjnym a Ministerstwem Gospodarki doszliśmy jednocześnie do wniosku, że w ustawie zabrakło jednego przepisu, w którym znalazłaby się norma postępowania odnosząca się do sytuacji wypłaty rekompensaty w przypadku dochodzenia łącznie więcej niż jednej części świadczenia pieniężnego. Generalnie chodzi o to, że jeżeli strony transakcji handlowej postanowią w umowie, że świadczenie pieniężne z tytułu umowy będzie świadczone w częściach, to zasadą będzie to, że w odniesieniu do każdej części będzie można dochodzić rekompensaty w wysokości 40 euro w sytuacji, gdy świadczenie nie zostanie zapłacone w terminie. Może pojawić się sytuacja, że mimo postanowienia, że zapłata ma nastąpić w częściach, nie zostanie ona uiszczona, a strona uprawniona do otrzymania świadczenia

pieniężnego, pomimo niezapłacenia kwoty, nie będzie dochodziła świadczenia od razu, po terminie wymagalności, tylko będzie czekała, aż zbierze się kilka części i wystąpi o kilka części łącznie. W takim wypadku pojawiłaby się taka wątpliwość: skoro w odniesieniu do każdej części można dochodzić rekompensaty w wysokości 40 euro, a w tym przypadku dochodzimy kilku części, to znaczy, że należy pomnożyć tę kwotę przez liczbę części? Czy raczej chodzi o to, że skoro strona zdecydowała się dochodzić kilku części za jednym razem, to ma ona prawo tylko do jednej rekompensaty w wysokości 40 euro? Wydaje się, że taka była wola ustawodawcy, dlatego proponujemy, aby do art. 11 dodać ust. 3 w brzmieniu: „W przypadku gdy wierzyciel dochodzi łącznie więcej niż jednej części świadczenia pieniężnego, przysługuje mu uprawnienie do jednej kwoty, o której mowa w art. 10 ust. 1”. Innymi słowy, przysługuje mu uprawnienie do jednej kwoty rekompensaty w wysokości 40 euro.

Proszę państwa, kolejna uwaga Biura Legislacyjnego również dotyczy art. 11 ust. 2. Biuro Legislacyjne proponuje, aby skorelować terminologię art. 11 ust. 2 z ust. 1 tego artykułu. Poprawka została sformułowana w pkt 6 opinii.

Proszę państwa, kolejna uwaga dotyczy art. 11b dodawanego do ustawy o terminach zapłaty. Proponuje się, aby przepis precyzyjnie wskazywał, iż do ustalenia wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych należnych za okres od 1 stycznia do 30 czerwca stosowana będzie stopa referencyjna Narodowego Banku Polskiego obowiązująca w dniu 1 stycznia, a do odsetek należnych za okres od 1 lipca do 31 grudnia – stopa referencyjna Narodowego Banku Polskiego obowiązująca w dniu 1 lipca. Przepis w brzmieniu uchwalonym przez Sejm mógł sugerować, że stopy referencyjne Narodowego Banku Polskiego mają charakter czasowy i mają inną wysokość w okresie od 1 stycznia do 30 czerwca, a inną w dniach 1 lipca – 31 grudnia. Wolą ustawodawcy nie było to, aby w ustawie o terminach zapłaty przesądzać, w jakim zakresie czasowym obowiązują stopy referencyjne. Wolą ustawodawcy było wskazanie, jaką stopę referencyjną będziemy brali pod uwagę w danym momencie, w danym dniu kalendarzowym, ustalając wysokość odsetek ustawowych za opóźnienia.

Proszę państwa, ostatnia uwaga Biura Legislacyjnego dotyczy przepisu przejściowego art. 56. Chodzi o to, aby doprecyzować, że art. 56 jest stosowany do ustalania wysokości odsetek należnych, a nie do ustalania wysokości odsetek jako takich. Gdybyśmy pozostawili przepis w takim kształcie, w jakim uchwalił go Sejm, można byłoby bronić tezy, w myśl której zakres art. 56 mieści się w zakresie regulacji art. 55 ust. 1. Nie o to chodziło, w związku z tym proponujemy uściślić przepis tak, żeby nie było żadnych wątpliwości, w jaki sposób będą ustalane odsetki w odniesieniu do należności, które powstały przed dniem wejścia w życie ustawy. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Stanisław Jurcewicz:

Dziękuję bardzo.

Panie Ministrze, proszę o opinię. Które uwagi pan akceptuje? Jedna uwaga będzie podlegała modyfikacji. Najpierw bardzo prosiłbym o to, żeby powiedział pan, które uwagi pan akceptuje. Proszę podać numer i...

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki Mariusz Haładaj:

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Dziękujemy panu mecenasowi, akceptujemy wszystkie poprawki. Rzeczywiście sprawiają one, że poszczególne przepisy są bardziej czytelne. Są one absolutnie zgodne z intencją uchwalonej ustawy, a wcześniej projektu. Najistotniejszą zmianą jest zmiana w art. 6, ale też zmierza ona w kierunku lepszego oddania intencji ustawodawcy czy zapewnienia właściwego wdrożenia dyrektywy. Tak jak powiedział pan mecenas, rzeczywiście chodzi o to, żeby przepis ten odnosił się do odsetek za opóźnienia. Tak jak powiedziałem, akceptujemy resztę uwag. Rzeczywiście sformułowanie „z zastrzeżeniem” trzeba zamienić na „z uwzględnieniem”, a słowo „wyraźnie” na „jednoznacznie”. Pozostałe kwestie należy zmienić tak, jak przeczytał pan mecenas.

Przewodniczący Stanisław Jurcewicz:

Dziękuję bardzo.

Szanowna Komisjo! Jak słyszeliśmy, Biuro Legislacyjne wraz z ministerstwem wspólnie ustaliło treść dotyczącą uwagi drugiej, pan minister przekazał to na moje ręce. Za chwilę przejmę tę poprawkę. Przeczytał ją. W art. 1 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu: „Art. 6 otrzymuje brzmienie: «W przypadku gdy termin zapłaty nie został określony w umowie, wierzycielowi, bez wezwania, przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych po upływie trzydziestu dni liczonych od dnia spełnienia swojego świadczenia, a w przypadku, o którym mowa w art. 9 ust. 1 od dnia zakończenia badania»”.

Panie Mecenasie, rozumiem, że jest to treść ustalona z ministerstwem. Jeszcze raz o to pytam.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:

Tak, oczywiście. Jest to ta ustalona treść. Dodatkowo nastąpią zmiany w art. 7 ust. 1 pkt 2, art. 8 ust. 1 pkt 2, które będą prowadziły do skreślenia odesłania do art. 6 ust. 2 i 3. Tych ustępów już nie będzie, bo nadając nowe brzmienie art. 6, wyeliminujemy z przepisu dwa ustępy niemające już dzisiaj znaczenia merytorycznego. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Stanisław Jurcewicz:

Czy należy rozumieć, że jeśli zgłoszę tę poprawkę, to kwestia, o której pan przed chwilą powiedział, będzie konsekwencją zgłoszenia przeze mnie poprawki dotyczącej uwagi drugiej?

(Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski: Tak jest.)

Proszę mówić do mikrofonu, Panie Mecenasie.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym
w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:**

Tak, oczywiście. To, co powiedziałem przed chwilą, jest bezpośrednią konsekwencją nadania nowego brzmienia art. 6, a więc odpowiada to na wątpliwości przedstawione w pktcie 2 opinii. Dziękuję.

Przewodniczący Stanisław Jurcewicz:

Mając tę wiedzę, zgłaszam poprawkę.
Panie Mecenasiu, czy można przegłosować te poprawki en bloc?

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym
w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:**

Jeżeli Wysoka Komisja nie będzie widziała przeszkód, to oczywiście tak.

Przewodniczący Stanisław Jurcewicz:

Czy jest sprzeciw członków komisji wobec tego, aby przegłosować wszystkie uwagi, włącznie z poprawką zgłoszoną przeze mnie? Nie ma sprzeciwu.

Wobec tego przystępujemy do głosowania nad wszystkimi poprawkami zgłoszonymi przez pana mecenasa, włącznie z poprawką, którą zgłosiłem.

Kto z panów jest za? (7)

Jednogłośnie za.

Bardzo się cieszę.

Chciałbym zapytać, jaki jest wynik ustaleń pomiędzy panem senatorem Śmigielskim a panem senatorem Owczarkiem? Rozumiem, że ustalili panowie, iż sprawozdawcą tej ustawy...

(*Głos z sali:* Przepraszam, czy mogę wziąć od pana te poprawki? Musimy porównać je z brzmieniem rządowym, dobrze? Przepraszam.)

Szanowni Państwo, jeszcze kilka chwil...

Proszę państwa, procedura została już przeprowadzona. Jeżeli będzie trzeba, zgłosimy to podczas debaty.

Senatorem sprawozdawcą będzie pan senator...

Przystępujemy do głosowania nad całością...

(*Wypowiedzi w tle nagrania*)

Proszę państwa, nie. Trwa procedura głosowania, był czas na ustalenia.

Przystępujemy do głosowania nad przyjęciem ustawy w całości z przyjętymi poprawkami.

Kto jest za? (7)

Jednogłośnie za.

Bardzo proszę pana senatora Śmigielskiego, by był sprawozdawcą.

Czy są inne propozycje?

Dziękuję za wzięcie na siebie obowiązku sprawozdawania.

Zamykam posiedzenie komisji.

Dziękuję panu ministrowi i obecnym gościom.

(Koniec posiedzenia o godzinie 14 minut 56)

Kancelaria Senatu

Opracowanie:

Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk i łamanie: Biuro Informatyki, Dział Edycji i Poligrafii